

Soacha, el solatge d'una vida

Leonor Puyana va entendre que per a què moltes noies tinguessin un futur clar a Colòmbia, necessitaven aprendre un ofici. I el 1947 es va llançar a ensenyar-les de treballar. Avui, el Secretariado Social Soacha educa centenars de joves.

10/05/2009

Leonor Puyana, fidel de l'Opus Dei, va morir el passat 9 de gener. Aquest article publicat al diari "El

Espectador", explica la seva història.
**Vegi un vídeo sobre la iniciativa
que va engegar.**

Era l'any 1947 a Soacha. Per aquells dies, i des de feia molt temps, el paper de la dona s'havia limitat a la feina de casa. Elles havien de concentrar l'atenció en els quefers de la llar i l'atenció de la família, considerats per molts com tasques simples i res desgastants.

Llavors va ser quan Leonor Puyana de Bermúdez, una bumanguesa (de Bucaramanga, Colòmbia), va decidir formalitzar un treball que de nena ja desenvolupava: explotar aquest potencial reprimat durant molts anys.

Puyana, de nena, jugava a ser professora, somiava poder ajudar les dones a progressar, a millorar l'estil de vida. Amb tan sols 19 anys va fundar el col·legi *Secretariado Social de Soacha*. La primera alumna seria la muller d'un home que treballava a

la seva finca. A ella li ensenyaria en el temps lliure a sumar, a llegir i a comptar.

Pacientment, la senyora na Leonor va anar formant el caràcter d'aquella dona, qui mesos després seria fidel testimoni de la multiplicació d'aquesta feina. Puyana, de classe alta, cortès, amable i serena, va veure la necessitat de millorar el nivell de les dones del municipi i els va ensenyar oficis com la confecció i la preparació d'aliments.

El rumor va córrer arreu del municipi. Les dones anaven a la finca, el mateix saló de classes, a rebre altres ajudes com serveis de salut, llet de vaca a molt baix cost i orientació per a elles i els seus fills.

Acabant la dècada del 50, el col·legi va començar a desenvolupar treballs amb els líders comunals, alternats amb un programa anomenat “La Escuela Hogar”. Allí les dones

estudiaven pels matins i per les tardes aprenien un ofici, com la confecció.

Passarien 20 anys fins que la institució es dedicués de ple a l'educació formal gratuïta, que se sostindria gràcies a les donacions d'alguns pares de família i d'empreses privades.

Des de 1982, el col·legi ha donat capacitació en administració hotelera a les nenes del municipi. Ara compta amb 372 estudiants, des de transició fins grau onze, les quals des de petites es projecten a consolidar una microempresa.

Així mateix, compta amb aules especialitzades en nutrició i tècniques culinàries, tèxtils i confecció i informàtica.

Aquest és el valor afegit que les petites reconeixen. *“El que més m'agrada del col·legi és que el nivell és*

millor que el dels altres”, explica una de les joves estudiants.

Per la institució han passat generacions de dones que miren amb orgull el planter que un dia, al solar d’una finca, els va donar l’oportunitat de capacitar-se, de forjar les companyies que ara proveeixen al mateix col·legi dels seus productes.

“El més important per a nosaltres és que la família es comprometi en l’aprenentatge de les seves nenes”, diu María Isabel Mateus, directora de la institució. Ella està convençuda que aquest model educatiu ha portat als habitants de Soacha una alternativa de progrés.

Avui, després de sis dècades de gratificant treball, Leonor Puyana els repeteix a les seves nenes: “Cal ser bones per ser feliç”.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/soacha-el-
solatge-duna-vida/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/soacha-el-solatge-duna-vida/) (13/08/2025)